

**А.П. Поляков, д.т.н., проф.; О.П. Терещенко, к.т.н., доц., ВНТУ, м. Вінниця;
Є.О.Терещенко, член Малої академії наук України**

ПРАКТИКА ПОБУДОВИ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ

Ключові слова: логістика, керування, запаси, постачання, сировина, транспортні витрати, склад.

В останні роки в сфері товарного обігу відбулися істотні перетворення. У господарській практиці стали використовуватися нові методи й технології доставки товарів. Вони базуються на концепції логістики.

В першому розділі розглянуті принципові схеми логістичних систем різних видів. Розглянуто взаємодію логістики та виробництва, функції логістичної координації, а саме-виявлення та аналіз потреб у матеріальних ресурсах різних фаз і частин виробництва; аналіз ринків, на яких діє підприємство, і прогнозування поведінки інших учасників цих ринків; обробка даних замовлень і потреб, які стосуються клієнтури. Зроблено висновок, що логістика займається «стикуванням» двох сфер: пропонованого ринком попиту й висунутої компанією пропозиції, що базується на відповідній інформації.

В другому розділі досліджена взаємодія відділу логістики з основними функціональними відділами організації та приведена логістична концепція в діяльності фірми, а також зроблений висновок про необхідність оптимізації логістичної схеми організації. В останні роки відбулося помітне вдосконалення методів виробництва, що дозволило знизити виробничі витрати. Подальша економія може бути досягнута, якщо будуть реалізовані резерви, насамперед, це стосується оптимізації запасів. Логістичний підхід до керування товарно-матеріальними запасами передбачає відмову від функціонально орієнтованої концепції в цій області, як недосконалої-проблема запасів не може бути вирішена, якщо окремі функції організаційної структури будуть розвиватися не комплексно. Вимога щодо оптимізації запасів привела до необхідності розробити єдину концепцію відповідальності за товарно-матеріальні запаси.

Один з варіантів зниження ризику при зберіганні запасів - використання технологій, заснованих на системах гнучкого виробництва. У цьому випадку перевагою є скорочення часу й витрат на підготовчі операції, це робить економічно вигідним виготовлення виробів невеликими партіями, що особливо важливо в умовах конкуренції й постійних змін вимог ринку. Особливо важливо підкреслити, що одночасно суттєво знижується й ризик морального псування запасів.

В третьому розділі, на основі розглянутих в другому розділі методів організації перевезень, прийнято рішення розв'язати практичну задачу із обслуговування підприємства сировиною, з метою наочно переконатись у доцільності розвитку логістичного підходу у розв'язанні задач практичного характеру.

Визначено кількість транспортних засобів, необхідних для перевезення сировини для виробництва виробів підприємством від трьох постачальників за умов:
- сировина постачається підприємству щодня без використання складу;
- сировина постачається підприємству раз на тиждень з використанням складу;
- сировина постачається підприємству раз на місяць з використанням складу. При цьому розглядався існуючий транспорт підприємства різної вантажопід'ємності.

Проаналізована доцільність руху транспорту за різними маршрутами з метою мінімізації пробігу автомобілів, в тому числі холостого пробігу.

Надані рекомендації щодо виду та кількості необхідних транспортних засобів, маршрутів їх руху, а також рекомендації по організації складського господарства.

При вирішенні практичної задачі було доведено, що використання логістичних підходів дозволяє зменшити транспортні витрати на доставку сировини на підприємство. Отримані результати свідчать про можливість подальшого розвитку даного наукового напрямку, з метою удосконалення методик організації постачання підприємства та його споживачів.